

РЕШЕНИЕ

№ 108

гр. София, 09.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 21.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **1832** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.128а от АПК.

Образувано е по Искова молба вх.№ 7319/25.02.22г на ДФ „Земеделие“ срещу „АГРО 2013“ ЕООД-С., с искане да се обяви за нищожно Решение № 15477/14.12.20г по д.№ 9130/20г на ВАС, с което е потвърдено Решение № 4014/20.07.20г по д.№ 11703/19г на АССГ, с което е отменен АУПДВ № 01-2600/2930/13.08.19г на ИД на ДФЗ.

В ИМ се сочи, че по пътя на тълкуването не може да бъде разбрана волята на ВАС, като тя е неясна поради противоречие между мотивите и крайния извод на ВАС за неприложимост на ДОПК и приложимост на ЗУСЕСИФ. Твърди се, че ИД на ДФЗ разполага с компетентност да издава АУПДВ по реда на ДОПК, който всъщност е приложимия ред.Ищецът не се представлява в съд.заседание, като в писмено становище юрк.З. поддържа ИМ и оспорва като прекомерен евентуален адв.хonorар на ответника.

Ответникът „АГРО 2013“ ЕООД-С. се представлява в съд.заседание от адв.П., който оспорва Иска като недоказан и неоснователен и моли за отхвърлянето му. Претендират се разноси и се поддържа Отговор по ИМ. В него се сочи, че действително е приложим ЗУСЕСИФ, а не ДОПК, както и че решението на ВАС не страда от пороци, които да обосновават неговата нищожност.Решението е постановено от законен 3-членен състав, с участието на прокурор от В., то е писмено и подписано от тримата съдии/пред които е приключило съдебното дирене/. Всъщност доводите на ищеца не са такива за нищожност на решението, а несъгласие с постановеното решение от ВАС и неговата мат.законосъобразност.

Съдът намира ИМ за допустима, като депозирана от участник в производството пред ВАС/в рамките на което е постановено атакуваното решение/, срещу надлежен ответник/на срещната страна в съдебното производство пред ВАС, респ. адресат на адм.акт-АУПДВ/, пред надлежния адм.съд, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Между ДФ“Земеделие“/представяван от ИД/, в качеството на РА и „АГРО 2013“ ЕООД-С. е сключен Договор № 201764/23.10.17г за предоставяне на финансова помощ по мярка „Преструктуриране и конверсия на лозя“, дейност „Засаждане с разрешение за засаждане, с което се преобразуват права за засаждане от национален резерв“, с краен срок на изпълнение 10.07.17г.

ИД на ДФЗ издал на дружеството АУПДВ № 01-2600/2930/13.08.19г- във връзка с изпълнението на Договора. По жалба на дружеството, с Решение № 4014/20.07.20г по д.№ 11703/19г АССГ отменил АУПДВ и върнал преписката на ИД на ДФЗ-за да се произнесе по реда на ЗУСЕСИФ, в качеството си на представляващ РА. АССГ приема, че в случая ИД на ДФ“З“ – в качеството си на представляващ РА, следва да процедира по реда на ЗУСЕСИФ и да издаде акт за налагане на финансова корекция, а не да действа по реда на ДОПК и да издава АУПДВ. Решението на АССГ е потвърдено с атакуваното Решение № 15477/14.12.20г по д.№ 9130/20г на ВАС, като ВАС напълно споделя мотивите на АССГ.

Няма данни и не се твърди ищецът да е искал от ВАС тълкуване на атакуваното решение или да е иницирал производство по неговата отмяна.

Съдът намира от правна страна следното:

Твърдението за нищожност на решението на ВАС се основава на един единствен довод на ищеца- че е бил приложим реда по ДОПК и правилно е бил издаден АУПДВ. Всъщност няма нито едно твърдение от ищеца, че решението е постановено от незаконен състав или че страда от толкова тежки пороци, че те да обосновават неговата нищожност. На първо място Съдът намира, че няма неяснота във волята на ВАС, тя е ясна- приложим е ЗУСЕСИФ и следва да се издаде акт за налагане на финансова корекция, а не да се прилага ДОПК и да се издава АУПДВ. Фактът, че ИД на ДФ“З“ съчетава в себе си две качества- не променя този извод. Ако все пак ищецът не е могъл да разбере волята на ВАС, е можел да поиска тълкуване на решението/не го е сторил/. Ако пък счита, че са налице основания за отмяна на решението, е можел да процедира такова производство /не е/. Всъщност/както твърди и ответника/, единственият довод на ищеца е несъгласие с произнасянето на ВАС, т.е. оспорва се мат.законосъобразност на решението на ВАС/под формата на Иск по чл.128а от АПК-с искане за обявяване на нищожност на решението/.

На второ място Съдът намира, че решението на ВАС не страда от пороци, които да обосновават неговата нищожност/а неговата мат.законосъобразност е недопустимо да бъде разглеждана в настоящото исково производство/. Решението е постановено по реда на касационния контрол по АПК, от законен 3-членен състав, с участието на прокурор от В., постановено е от състава приключил съдебното дирене, издадено е в писмена форма, подписано е от тримата съдии, съдържа зад.реквизити, вкл.

диспозитив/ясен и точен/, т.е. волята на ВАС е ясна. Няма пороци в решението на ВАС, които да обосновават извод за неговата нищожност. Искът е напълно неоснователен и следва да се отхвърли.

При този извод искането на ответника за разноски е основателно. Следва да му се присъди договорен и внесен адв.хонорар в размер на 500лв, който е в мин.размер и не може да бъде намален/по възражението за прекомерност на ищеца/.

Водим от горното и на осн. чл. 128а от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ Иска, обективиран в Искова молба с вх.№ 7319/25.02.22г на ДФ „Земеделие“, представляван от ИД срещу „АГРО 2013“ ЕООД-С. с представляващ Д.З., за обявяване на нищожност на Решение № 15477/14.12.20г по д.№ 9130/20г на ВАС.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ да заплати на „АГРО 2013“ ЕООД-С. с представляващ Д.З. сумата от 500лв, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия: